

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: BETLERSKEN MED SIT BARN.

Citation: Aarestrup, Emil: "BETLERSKEN MED SIT BARN.", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.123.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare01val-shoot-workid67631/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

MED EN CONFIRMATIONS ROSE.

Lille Rose, vær ei bange

(Se Side 157)

BETLERSKEN MED SIT BARN.

- I Stakkels Barn, sov ved mit Bryst!
Mine Taarer skal dig varme.
Klynk ei med din spæde Røst!
Græd ei i din Moders Arme!

- II Solen alt forlængst gik ned,
Ingen hørte paa min Klage,
Ingen har Barmhjertighed,
Koldt forbi de Glade drage.

- III Kom den blege Sorg ihu,
Hun din Søster er, o Glæde!
Og hun bedre er end du,
Skjøndt hun sukke maa og græde.

- IV Ak, mon det min Brøde var
At jeg elskede i Livet?
Nei — Gud mig velsignet har,
Han har Mand og Barn mig givet.

- v Og hvad jeg af Herren fik
Vil han vogte og bevare;
Om mit Barns det skyldfrie Blik
Svæver jo hans Engleskare.
- vi Døden tog min Hjertensven,
Monne ham til Himlen bære;
Herren gav og tog igjen,
Herrens Navn lovpriset være!
- vii Skarpe Vinde, blæs ei saa!
Ak, mit stakkels Barn maa fryse;
Kolde Steen vi sidde paa,
Nøgne vi af Kulde gyse.
- viii Piger paa den glade Sti,
Ømme Piger, hjælp mig Arme!
Iil dog ei saa koldt forbi!
See mit Barn! I jer forbarme! —
- ix Gjem din Regn, du mørke Skye,
Til vi finde kan en Hytte;
Ak, her er jo intet Ly,
Som mod dig os kan beskytte.
- x Vær dog grusom ei, o Jord!
Styrt saa tungt ei, kolde Draaber!

Hør, o Gud, den arme Moer,
Som om Bistand dig anraaber!

XI Stakkels Barn, o dæmp dit Skrig!
Ak, du er saa vaad, du Arme!
Bælmørk Natten nærmer sig —
Gud sig over os forbarne!

KJENDETEGNET PAA UTROSKAB.

(Ideen efter Gerstenberg)

Saa smuk, saa rød, de kjære Pigers Lyst,
(*Se Side 146*)
